

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1491/07
06.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Mirjane Grubić, Ljiljane Ivković-Jovanović i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije - Opštinsko javno tužilaštvo iz Jagodine, koju zastupa Republički javni pravobranilac radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž. 1. br. 314/07 od 19.6.2007. godine, u sednici održanoj 6.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene izjavljena protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.1. br. 314/07 od 19.6.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Jagodini 2P. 376/05 od 14.3.2007. godine poništeno je rešenje Opštinskog javnog tužioca u Jagodini A. br. 140/05 od 14.7.2005. godine te je obavezana tužena da tužilju reintegriše u radni odnos.

Tužena je obavezana da tužilji na ime naknade štete zbog izostalih zarada isplati 87.215,61 dinar, sa zateznom kamatom počev od 2.2.2007. godine pa do isplate i da joj uplati doprinose nadležnom fondu PIO. Tužilja je takođe obavezana da tužilji na ime troškova spora isplati 57.600,00 dinara.

Navedenom drugostepenom presudom odbijena je kao neosnovana žalba tužene i prvostepena presuda je potvrđena u stavu prvom, drugom, trećem i petom izreke.

Protiv pravosnažne drugostepene presude tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP pa je našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju posle izvršenog upozorenja Opštinski javni tužilac je 14.7.2005. godine doneo rešenje o prestanku radnog odnosa tužilji (stručnom saradniku) zato što je izvršila krivično delo falsifikovanje službene isprave iz člana 248. stav 1. KZ RS na radu u tužilaštvu. U tom rešenju (izreci ili obrazloženju) nisu navedene povrede radne obaveze. Visina naknade štete u vidu izgubljene zarade nije sporna.

Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenjeno materijalno pravo kada je pobijano rešenje poništeno kao nezakonito.

Novi Zakon o radu (isto kao i raniji) u članu 179. stav 4. sadrži pravilo da poslodavac može dati otkaz zaposlenom ako učini krivično delo na radu ili u vezi sa radom (jedan od devet razloga). Iz stilizacije citirane odredbe proizilazi da samo osuđujuća presuda krivičnog suda predstavlja uslov za prestanak radnog odnosa po volji poslodavca zbog učinjenog krivičnog dela (zaključak Građanskog odeljenja Vrhovnog suda od 30.11.2004. godine). Ako bi krivično delo kao otkazni razlog kvalifikovao poslodavac ili parnični sud bila bi ugrožena pretpostavka nevinosti iz člana 6. stav 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, član 14. stav 2. Međunarodnog pakta o građanskim političkim pravima, član 11. stav 1. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i član 3. Zakona o krivičnom postupku. S obzirom da pravosnažna krivična presuda obrazuje ovaj razlog i da ona do momenta odluke o radno-pravnom statusu tužilje ne postoji, a imajući u vidu da se u radnom sporu utvrđuje zakonitost odluke poslodavca u kojoj se ni u izreci, a ni u obrazloženju ne navodi drugi eventualni otkazni razlog, to prekvalifikacija otkaznog razloga nije moguća.

Revident posebno ne osporava nezakonitost otkaza, ali smatra da tužilja ne može (ne mora) biti reintegrirana na ono radno mesto na kome je radila do momenta prestanka radnog odnosa. Ovi revizijski navodi su neosnovani zato što je po članu 191. stav 1. Zakona o radu posledica nezakonitog otkaza vraćanje zaposlenog na rad. Pod „vraćanjem na rad“, podrazumeva se vraćanje na ono radno mesto - poslove koje je zaposleni obavljao do momenta nezakonitog prestanka radnog odnosa, jer se na taj način otklanjaju posledice nezakonitog rada poslodavca. U suprotnom stvorila bi se mogućnost izigravanja prava zaposlenog raspoređivanjem na radno mesto koje je nepovoljnije (sa stanovišta uslova rada ili zarade).

Na osnovu člana 405. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM